

lovbekendtgørelse nr. 148 af 8. marts 1991, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 232 af 2. april 1997, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 11 indsættes i kapitel 1:

»§ 11 a. En udlænding må kun indgå ægteskab her i landet, hvis den pågældende har lovligt ophold her i medfør af udlændingelovens §§ 1-4 eller § 5, stk. 2, eller i medfør af en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 6-9.

Stk. 2. Hvis ganske særlige omstændigheder taler derfor, navnlig varigheden af udlændingens ophold her i landet, kan statsamtet give tilladelse til ægteskabet, selv om betingelsen i stk. 1 ikke er opfyldt.«

2. § 19, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

3. I § 19 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. En attest som nævnt i stk. 1 har gyldighed i 4 måneder. Hvis ægteskabsbetingelsen i § 11 a er opfyldt for et kortere tidsrum end 4 måneder, skal gyldigheden af attesten begrænses tilsvarende.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Udlændingelovens § 9, stk. 10, og § 19, stk. 1, nr. 4, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8 og 12, og § 1, nr. 10, 13, 20 og 33, § 2, nr. 2, og § 4 træder i kraft den 1. januar 1999.

Stk. 3. Udlændingelovens § 11, stk. 2-8, § 27, stk. 1, og § 42 a, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, 20 og 33, finder ikke anvendelse for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse inden den 1. januar 1999. § 1, nr. 13, har virkning for opholdstilladelser, der meddeles fra og med den 1. januar 1999.

Stk. 4. Udlændingelovens § 7, stk. 2, 1. pkt., § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, § 9, stk. 2, nr. 4, § 9, stk. 3, 4 og 7-9, § 19, stk. 1, nr. 4, 1. pkt., § 42 a, stk. 7, og § 52, stk. 1, nr. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, 2, 4-8, 12, 35 og 44, finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens

ikrafttræden har indgivet ansøgning om eller er meddelt opholdstilladelse. § 1, nr. 3 og 34, har virkning for udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse fra og med lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Udlændingelovens § 10, stk. 1, § 19, stk. 5, §§ 22-26, § 27, stk. 1, § 32, stk. 1-4, § 33, stk. 1 og 8, § 35, nr. 1, § 36, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 48 a, stk. 1, § 49, stk. 1, § 50 a, § 51, stk. 2, § 52, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 57, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, 14-19, 21, 24-26, 28-30, 37, 39, 42, 43, 45, 46 og 48, finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået efter lovens ikrafttræden. Tilsvarende gælder for udlændingelovens § 58 g, 1. pkt., som affattet ved § 1, nr. 32, i lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.), som ændret ved denne lovs § 2, nr. 6. Såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. Udlændingelovens § 50, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 41, og udlændingelovens § 57, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 48, finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden første gang har fremsat begæring om udvisningens ophævelse.

Stk. 7. For ansøgninger om administrativ ophævelse af et indrejseforbud, der er indgivet inden lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler i udlændingelovens § 32, stk. 4, som affattet ved lovebekendtgørelse nr. 650 af 13. august 1997, fortsat anvendelse.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. §§ 1, 2 og 4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 3 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.